

synes, det er meget beklageligt, ja, mere end det, det er ganske overordentlig bedrøveligt, at det danske Retsvæsen ikke har ment at kunne holde sig fri af dette med tilbagevirkende Kraft at straffe Forseelser af denne Art. Det har nu altsaa vist sig, at man ikke har kunnet det. Jeg befrygter, at det engang i Historiens Dom vil komme til at staa som et ikke videre lysende Eksempel paa dansk Retsvæsen, ganske vist i en Periode, hvor det var svært at gøre det helt rigtige — det er det nu under alle Omstændigheder, men i den Periode var det meget svært at gøre det blot nogenlunde rigtige«.

Lovforslaget underkastedes i Landstinget en kortvarig Udvalgsbehandling, hvorunder man enedes om to tidligere omtalte Ændringsforslag, begge vedrørende Rettighedsfortabelse. I Betænkningen udtaler Udvalget følgende:

»Udvalget har særlig drøftet *Resocialiseringsproblemet*, som man er enig om at anse for et betydningsfuldt og alvorligt Spørgsmaal af større Rækkevidde, end man hidtil har staaet over for i dansk Retsliv.

Udvalget ønsker at pege paa Nødvendigheden af, at der i størst muligt Omfang aabnes de dømte Mulighed for at vende tilbage til Samfundet som nyttige Borgere, og har i denne Forbindelse været betænkelig ved Bestemmelsen om, at *alle*, der idømmes Straf paa mindst 4 Aars Fængsel, skal miste de i § 6 nævnte Rettigheder for bestandig. Man er enig om, at det vil være formaalstjenligt at indføre en mere elastisk Regel, der tillader at tage individuelle Hensyn, og man har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 1 til § 1. Man er opmærksom paa, at denne Ændring kan føre til en vis Ulighed i Forhold til tidligere afsagte Domme, men har dog været enig om, at der ikke paa nærværende Tidspunkt bør ske en almindelig Revision af disse i denne Anledning.

I denne Forbindelse har man tillige drøftet Betimeligheden af, at Spørgsmaalet om en *Amnesti*, der tager Sigte paa at lette de mindre Forbryderes Tilbagevenden til Samfundet, tages op til Overvejelse.

Herfor taler foruden den samfundsmæssige Interesse i, at Resocialiseringen lettes, den Omstændighed, at en forsvarlig Løsning af de Fængselsvæsenet paahvilende Opgaver derved vilde blive følelig lettet, og at et ikke ubetydeligt Antal Mennesker vil kunne frigøres fra Beskæftigelse inden for Fængselsvæsenet, som Bevogtningsmandskab o. lign., til Fordel for Samfundets produktive Arbejde.

Udvalget skal derfor henstille til Justitsministeren at overveje det her rejste Spørgsmaal og eventuelt forberede Udstedelse af *Amnesti* i et nærmere afgrænset Omfang, naar Tiden dertil maa skønnes inde.